

radova. Koautor je više knjiga, priručnika i skripata. Ističemo dvadesetak radova o zaštiti povrćarskih kultura od korova. Po tome je bio i cijenjen i uvažavan u znanosti i u praksi. Među prvima je istraživao triazinske herbicide u vinogradima, voćnjacima, u ratarskim kulturama (kukuruzu) i prometrin u povrću. Kao rezultat tih istraživanja, zajedno s profesorima Kišpatićem i Kovačevićem izdao je tri knjige: Korovi i herbicidi (1967), Korovi u poljoprivredi – herbicidi (1974) i Korovi u poljoprivredi (1976). Obradio je niz pojmova u Šumarskoj enciklopediji.

Umirovljen je 1. srpnja 1989.

Do 1996. vrijedan je suradnik Gospodarskog lista, našeg najstarijeg poljoprivrednog časopisa.

Bio je član Hrvatskog društva političkih zatvorenika; član Hrvatskog društva biljne zaštite; član Sekcije za zaštitu bilja, Društva inženjera i tehničara SR Hrvatske te član Europskog društva za proučavanje korova (EWRS).

Hrvatsko društvo biljne zaštite kao dugogodišnjem zaslužnom članu za promicanje struke dodijelilo mu je 2002. godine Zlatnu medalju za unapređenje i promicanje struke.

Bio je zaljubljenik u prirodu, strastveni lovac, maran vinogradar – amater, održavajući revno skromni vinograd u Kupinečkom Kraljevcu.

Mi koji smo imali povlasticu raditi s kolegom Veljkom pamtit ćemo ga prije svega po ljudskim vrlinama. Bio je vrijedan, iskren, dobrohotan, uvijek dostupan suradnik. Svoje znanje nikad nije isticao. S velikim zadovoljstvom prenosio ga je na mlađe suradnike i na kolege u praksi.

Posebno je bio vezan uz obitelj. Suprugu, gospođu Ivu, kćer Ingu i sinove Davorina i Krunoslava koje je neizmjereno volio i poštivao.

S velikim poštovanjem i osobitom zahvalnošću čuvat ćemo dragog kolegu Veljka u našim sjećanjima.

dr. sc. Zvonimir Ostojić, prof. emerit.

ROBERTA SORIĆ, dipl. ing. agr. (1965. – 2018.)

Roberta se držala one Einsteinove - Život je poput vožnje bicikla. Da bi održao ravnotežu, moraš biti stalno u kretanju. I bila je. S nepresušnom energijom i entuzijazmom.

I dok još u šoku i nevjerici upravo slažemo stranice novog Agroglasa, očekujemo svakog časa da se baš taj njezin prepoznatljiv bicikl sjuri u redakciju i Roberta nas zabljesne svojim veselim osmjehom, započinjući novi radni dan s usputnim vicem i hrpom svježih ideja.

Živjela je u montipajtonovskoj maniri – Always look on the bright side of life. Toliko je zdušno širila optimizam da je time izluđivala nas nepopravljive pesimiste. Nije bilo te nemoguće situacije ili nerješivoga problema koji ona nije okrenula na šalu i s njom toliko svojstvenom lakoćom svladala kao samo još jedan izazov da se pokaže neka vedrija strana života.

Roberta Sorić, rođena Balentović, svijet je ugledala 29. studenoga 1965. u Osijeku. Nakon završenog Poljoprivrednog fakulteta u Osijeku, na kojem je, diplomiravši na Odsjeku za žitarice, stekla zvanje diplomiranog inženjera poljoprivrede ratarskog smjera. U tada nepovoljnim uvjetima zapošljavanja u struci, svoju veliku ljubav za fotografiju opredmećuje u fotoreporterski poziv u Glasu Slavonije gdje je kao dio Glasova ratnog tima prošla sva bojišta oko Osijeka. Daljnji je profesionalni put vodi kroz novinarske i uredničke poslove na brojnim posebnim priložima Glasa Slavonije, kao što su Autoglas, Oaza te Ekoglas, koje je sama inicirala i osmislila, kao i mnoge druge. Na koncu, svoje je agronomsko zvanje povezala s novinarskim zanimanjem kad je 2005. godine prešla u Agroglas, dvotjednik Glasa Slavonije za poljoprivredu, proizvodnju hrane, selo i ljubitelje životinja. Njegovo je kormilo dvije godine poslije i preuzela, izražavajući jasnu viziju „O hrvatskom ćemo agraru pisati pozitivno jer i kroz pozitivne primjere možemo kritizirati i popravljati ono što je loše.“ A i kako bi drugačije razmišljao netko s toliko pozitivne energije. Prevalili smo milijune kilometara, posjetili stotine sajмова, prezentacija, pokusnih polja..., da bismo čitateljima prenijeli nova dostignuća, jer „Sinergija znanosti i proizvodnje“ bila je Robertina misao vodilja. Upravo ta ju je misao vodila i u iniciranje i organiziranje Međunarodnog znanstveno-stručnog skupa „Poljoprivreda u zaštiti prirode i okoliša“, koji se svake godine od 2006. održava u Vukovaru u prvim danima lipnja – čime se obilježava i rođendan Agroglasa (6. lipnja) i Svjetski dan zaštite okoliša (5. lipnja). I deset godina kasnije Ministarstvo, Institut, oba fakulteta, četiri akademika, deset zemalja, petstotinjak znanstvenika i tisuće studenata na Skupu u Vukovaru. Osim pokretanja našeg skupa, Robertinim nesebičnim trudom i zalaganjem postali smo i prvi medijski pokrovitelji cijenjenog Seminara biljne zaštite te Simpozija agronoma.

Iako je imala brojne obveze na poslu, Roberta je imala snage i volje nastaviti usavršavanje u struci upisivanjem poslijediplomskog interdisciplinarnog (doktorskog) studija „Zaštita prirode i okoliša“ Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku 2006. godine, a 2011. godine na istom je studiju uspješno obranila temu doktorskoga rada „Genetska analiza koncentracije teških metala u lišću kukuruza *Zea mays*“. Izrada disertacije bila je pri samom dovršetku. Roberta Sorić prvi je autor jednog izvornog znanstvenog rada koji je indeksiran u referentnoj bazi podataka Web of Science Core Collection, te jednog izvornog znanstvenog rada u proceedingsu međunarodnog skupa. Sudjelovala je na više međunarodnih skupova od kojih se ističu 2nd

International Symposium of Trace Elements and Health, održan u Finskoj (od 18. do 20. lipnja 2007., Helsinki) i vrlo ugledni International Plant Nutrition Colloquium XVI održan u Sjedinjenim Američkim Državama (od 26. do 30. kolovoza 2009., Sacramento, Kalifornija, SAD) s usmenim priopćenjem. Njezino predavanje u Sacramento pod naslovom "A major gene for leaf cadmium accumulation in maize (*Zea mays* L.)", privuklo je veliku pozornost jer su prvi put javno prikazani rezultati koji upozoravaju na to da je akumulacija kadmija u listu kukuruza kontrolirana samo s nekoliko oligogena, što je vrlo važno za fiziologiju i oplemenjivanje kukuruza. Njezina daljnja genetička istraživanja bila su usmjerena i na ekološke implikacije fitoremedijacijskoga potencijala u kukuruzu. Pojednostavljeno, bavila se pitanjem može li kukuruz kao robusna i vrlo raširena ratarska kultura u Slavoniji pridonijeti "ozdravljenju" (remedijaciji) poljoprivrednih tala opterećenih teškim metalima.

Roberta je bila i dugogodišnja članica Fotokluba Osijek. Njezine uratke prepoznala je i struka, nagrađujući je za odlične fotografije, a najdraža nagrada bila joj je nagrada za fotografije tek rođenih beba pod nazivom kolekcija 'Slatke fotke' za koju je osvojila Zlatnu plaketu na međunarodnom 31. Zagrebsalonu 2006. godine. Bila je i dugogodišnja članica Hrvatskog novinarskog društva te inicijatorica, utemeljiteljica i zamjenica predsjednika Društva agrarnih novinara Hrvatske. Bila je i članica Društva agronoma Osijek, a na izborima za Hrvatsku agronomsku komoru izabrana je za članicu skupštine.

Nažalost, drugog dana ožujka, krenula je, kao i milijun puta do tada, na još jedan novinarski zadatak, ovaj put u Viroviticu, na Skupštinu Udruge proizvođača Slavenskog meda, kad ju je na cesti D34 između Podravske Moslavine i Gezinaca u stravičnoj prometnoj nesreći neumoljiva ruka sudbine odlučila surovo oteti njezinim najmilijima – djeci, suprugu, roditeljima i bratu. Ovaj tragični događaj ostavio je i golemu prazninu u životu svih nas koji smo ju imali privilegij poznavati. Pogledima tražimo njezin osmijeh, ne nalazeći dovoljno snage u sebi da ga pružimo jedni drugima umjesto riječi utjehe jer u nama je samo tišina i bol.

Renata Prusina, dipl. ing. agr.

SKUPOVI

Osvrt na 13. Znanstveno–stručno savjetovanje hrvatskih voćara, Darugar 1. – 3. ožujka 2018

Već tradicionalno **Savjetovanje hrvatskih voćara** održano je ove godine u Darugaru od 1. do 3. ožujka 2018. Tema trinaestog savjetovanja bila je **Lupinasto voće** jer se ono u Bjelovarsko – bilogorskoj županiji proizvodi kao dominantna voćarska kultura.